

**ВСЕМИРНА
НАУЧНО-ОБРАЗОВАТЕЛНА ПРОГРАМА**

**ДВАНАДЕСЕТ
БЕЗ
ПЕТ**

ХЕЛИОПОЛ

В настоящата книга Учителите от Школата на Христос, които изпълняват **Всемирната научно-образователна програма** ни предлагат нова възможност за себепознание и самоусъвършенстване. Тя ще бъде полезна на всеки, който има желание да преразгледа нравствената основа на своя живот и да му предаде смисъла и съдържанието, които носи християнската етика.

Надеждата на Учителите е, че предложената информация може да послужи като подтик за **практическа реализация на духовните знания**.

Настоящата книга е продължение на издадените вече книги:

Езотерични записки

Пътят на човека – новата етика в човешките
взаимоотношения

Посланието на добродетелите

Новото светоусещане

© Радея

© Хелиопол, 2009

© Културна асоциация Бейнса Дуно, 2009

e-mail: radeiasvetlina@abv.bg

www.dobrodeteli.com

ISBN 978-954-578-233-6

Чрез настоящата публикация, читателят ще се запознае с най-необходимата му информация, за да може да формира у себе си ново отношение към света, живота и природата. Тази минимална, но силно концентрирана като знание информация ще му помогне да възприеме знанията включени в следващите страници на тази книжка. По същество те са най-необходими, кратки форми за самоподготовка по пътя на духовното развитие. Затова тук, Ние ще сложим заглавието

ПРОГРАМА ЗА ДУХОВНО РАЗВИТИЕ

Настоящата програма няма задължителен характер. Тя може, и е препоръчително да се използва от всеки човек независимо от неговия етнос, пол и религиозна принадлежност. Нейното общочовешко значение може да се открие във всяка от включените точки и препоръки, защото тя има за цел да оздрави както тялото, така и духа. Нейното цялостно значение за човешката личност я прави пригодна за използване от най-ранна младенческа възраст до дълбока старост. Тя трябва да се възприема като духовна храна за биологичния организъм. Силата на нейната духовност е внедрена в дълбоко закодираната мъдрост, която изгражда основата на тази Програма. Тя идва от Учителите и отива при хората, за да могат всички заедно да опознаят света на Божествената мъдрост.

Този, който реши да работи с Програмата, трябва да

знае, че от него се изисква преди всичко искреност към самия себе си, откровеност, която да му позволи да се види такъв какъвто е, а не такъв какъвто иска да бъде. Когато човек има духовната сила да види своя истински образ без преднамереност и без илюзия по отношение умения, способности и възможности, тогава той може да си бъде истински полезен. Стига обаче да знае какво иска от себе си и за себе си. Колкото е важно едното, толкова е важно и другото. Само този, който е наясно със своите желания и цели, може да си построи път за тяхното достигане. Но и тук има условие и то е: волеизява. Волята е доказателството за всеки човек, че е способен да живее. Реално погледнато всеки човек живее, но това е според общоприетото разбиране, че щом един човек диша, говори и се движи, значи той живее. Живеенето е изкуство и то изисква умения да оползотвориш правилно енергията, която е вложена в твоето сътворение. Ти си сътворен по образ и подобие Божие, а това означава, че си създаден, за да твориш. Творческото начало е вложено във всеки човек, но не всеки е способен да го открие, да се докосне до него и да работи чрез него. Това означава, че животът на такъв човек е минал повърхностно и той не е могъл да се докосне до божествената сила в себе си. Така той преминава през този свят като гост, който само е използвал условията за живот на тази планета и си е заминал без да остави нещо от себе си за другите, нито дори е съумял да вземе и нещо за себе си.

Затова Ние Учителите от Школата на Христос, които работим за изпълнението на Всемирната научно-образователна програма предлагаме на всеки човек, който има же-

ланието да работи за своето духовно развитие да приеме Програмата, с която ще се запознае на следващите страници, като моралната подкрепа за неговото формиране като духовно извисена личност.

КОЙ СЪМ АЗ?

Отговорът на този въпрос има съществено значение за смисъла и съдържанието на човешкия живот. Затова знай!

Ти си човек, както всички останали хора. Вие трябва да се възприемате преди всичко като човеци и да знаете, че етническите различия само показват разнообразието в творческите възможности на Създателя, а религиозните са създадени, за да може всеки според нивото на своето съзнание да възприеме истината за Бога. Всички религии и духовни учения идват от един духовен център и водят последователите си по пътя към Бога, но е важно едно да знаете: както има учебници по математика за първи, пети или десети клас, така има и религии и духовни учения, които отговарят на духовните потребности и възможности на различни групи хора. Противопоставянето не е заложено в религиите. То е резултат от човешкия ум. Там където всеки иска да вземе първенство се поражда насилие и злоба. Желанието да вземеш връх над другите идва от заложената във всеки човек сила на творческия импулс. Като знаете, че ви е дадена възможност да създавате и творите, вие ще трябва да внимавате какво създавате и накъде се стремите. Защото творческия импулс е сила, която се използва от хората според нивото на тяхното съзнание. Както го разбира, така го прави! Творческата енергия е вид енергия, както и жизнената енергия. Всяка енергия се управлява от ума. В случая говорим за съзнание, защото то е по висшето ниво от човешката еволюция. Ума служи на съзнанието и когато то е изградено от благородно знание, тогава на него може

да се разчита, че ще води човека към духовно извисяване.

Ето това трябва да се знае, за да може да се разбере какво казваме когато говорим за

ЧОВЕШКАТА СЪЩНОСТ

Когато говорим по принцип за същността на човешката индивидуалност трябва да знаем, че отговорът е един: в човешкото сътворение е вложена божествена същност. И сега трябва да обясним за какво става въпрос.

Божествена същност за човешката личност, означава способността на човешкият организъм самостоятелно и разумно да ръководи всички процеси, чрез които се изявява животът. Това е свързано с физиологията на биологичния организъм и се отнася до неговата електро-магнитна основа. Тук още трябва да се вземе предвид великата химия и изключителната математическа точност на всичко създадено, за да функционира един организъм разумно и спокойно в продължение на много години. Значи става въпрос за изключително съвършено създадена програма, която може да работи безпрепятствено, ако не ѝ се пречи. Тук вече идва човешкият фактор. Човекът преди всичко със своите желания. Желанието стои в основата на всяко действие: то е стимул, то е емоция, то създава целта и може да бъде една градивна сила само, ако умът не го превърне в амбиция или страст. Човешката същност може да бъде разпозната правилно само когато се разглежда и нейната духовна сила. Духовната сила идва от връзката на човека с Бога вътре в обсега на неговото лично съзнание. Затова умът трябва

да търси връзката между желанието и духовната сила, за да изгради благородно съзнание. Още със своето раждане човекът носи определен потенциал на своето съзнание, но то се развива и укрепва в периода на живеене. Казахме по-горе, че живеенето е изкуство. Затова е важно човек да е наясно какво носи в себе си като потенциал, за да може правилно да го използва, да го оползотворява в процеса на живеенето. Всеки човек носи в себе си като потенциал освен своята енергия и голяма доза информация. Думата ни сега е за информацията. Тя се определя най-общо като опитности, но това се отнася преди всичко за нивото знания съхранени от минали животи. Информацията, която изгражда духовната сила на човека е вложена в неговия дух като творческа програма. Там са съхранени знанията за добродетелите. Другия вид информация вложена в човешката енергийна същност са знанията за Божествения произход на сътворението. Това са дълбоко съхранени знания, които излизат най-вече само в определени, изключително трудни или изключително емоционално извисени моменти. Най-достоверния пример за тези знания са интуитивните форми за самосъхранение или неволното споменаване на името на Бога в определени случаи.

В крайна сметка, за да си обясним човешката същност кратко и ясно, можем да кажем, че тя се определя от енергийно-информационната основа за всеки индивид. Универсалната жизнена енергия е субстанцията присъща за всеки организъм, а информацията диференцира индивида независимо от определените общи положения в нейното съдържание. Общото в информацията е свързано с уменията и

способностите на клетъчния разум и в изграждането на духовната основа на индивида. По отношение на клетъчния разум трябва да обясним, че става въпрос, както казахме малко по-горе, за чисто физиологичните способности на организма, а за духовната основа трябва да имаме предвид вложените добродетели, които се изявяват като качества от човешкия характер. В каква степен те ще се изявят зависи от способностите на ума и точно тук започват и се развиват различията. В зависимост, от това, кой до колко ще се докосне до вложената в неговата духовна основа информация, ще се постигнат и съответните нива на духовно развитие.

Като се знае всичко това, човек трябва да е наясно, че енергийно-информационната основа е субстанцията, която изгражда човешката същност и върху нейната основа Умът създава личността.

АЗ – ЧАСТИЦА ОТ ПРИРОДАТА

Нищо в природата не съществува произволно, без да е необходимо на Цялото. Впрочем всичко в Природата е част от Цялото, а неговата същност се определя от Силите на Сътворението. Ето за какво става въпрос.

Човекът е градивна клетка от цялостния жизнен организъм на Съществуващото. Елементите на неговата характеристика трябва да открием в Природата. Всичко, което съществува в човешкия организъм можем да открием в Природата и съответно, всичко, което е градивен елемент в Природата изгражда и човешкият организъм. Когато говорим за енергийно-информационната основа на човешката

същност, трябва да знаем, че същото обяснение е валидно и за Природата. Тя също има енергийно-информационна основа, но човекът не може все още да проумее силата на Ума, който я ръководи. Затова пък трябва да е напълно убеден за ролята, която неговият ум изпълнява за съществуването и развитието на Природата. Човекът трябва напълно да осъзнае голямата категоричност на истината: ако има живот за Природата ще има живот и за човека. Затова човекът трябва да преосмисли поведението си спрямо Природата. На този етап то е самоунищожително – правиш всичко възможно за унищожаването на корените на едно дърво, а искаш живот за неговите клони.

АЗ И СВЕТЪТ

Точно толкова, колкото е частица от Природата, човекът е и частица – градивен елемент от Света. Светът не е само видимата част от съществуването на човечеството. Светът е изграден от множество видими и невидими връзки, които го превръщат в конгломерат на съществуването.

Къде е общото и къде различното?

Всичките видими и невидими връзки могат да бъдат разпределени в две основни групи: енергийно-информационни и екзистенциални. Веднага ще обясним, че енергийно-информационните връзки изграждат квантовата основа на света, а екзистенциалните връзки са част от материалния свят. Енергийно-информационната основа на света съдържа в себе си освен универсалната жизнена енергия и основните информационни направления идващи от Иде-

ите на Великото съзнание. Екзистенциалните връзки са елементи на основните Природни закони и произтичат от закона за резонанса и закона за причината и следствието. Като градивна частица на Света, човекът е подвластен на тези закони, и ако поради невежеството си не ги познава, той ще се превърне в жертва на своето невежество. За да има правилен живот, човек трябва да се ограмотява непрекъснато. Първото нещо, което трябва да знае за своята връзка със Света е нейната непрерывност. Тя е непрекъснатата и цялостна поради заложената програма за цикличност в развитието на духа. Тя се извява чрез периодите на раждане и прераждане и носи в себе си потенциала на непрерывността, т.е. събраната от всички животи информация. Така че развитието на Света зависи от развитието на Духа. Затова всеки е отговорен за своето собствено просвещение и духовно развитие.

ЖИВОТЪТ

Как да го разбираме? Едни твърдят, че той има предопределеност, а други, че е груб, жесток и безсмислен. Малко са тези, които му се радват истински.

За да отговорим правилно на въпроса, трябва да знаем какво сме ние за живота. Значи не трябва само да мислим какво е той за нас, как можем да се възползваме от него, но и какво сме ние за него.

Животът има нужда от нас. Той се проявява чрез нас. Какво е животът? Той е силата, чрез която Бог твори. Затова е толкова многообразен, толкова богат и наситен със

радости и тревоги. Животът е организиран като средство, чрез което човешката душа опознава себе си и дава възможност на духа да се развие. В този смисъл животът е процес. Винаги трябва да го възприемаме като процеса на себепознанието и духовното развитие. Животът е основата на този процес, а живеенето е формата, чрез която той се изявява. Трябва да сме убедени, че няма човек, който да познава така добре това изкуство – живеенето, че да не греши. Това е така, защото човешката душа е още твърде млада и тепърва се запознава с уроците на живота. Какво е живеене? Това е съвкупността от изявата на всички човешки емоционални и мисловни дейности. Те се изявяват според нивото на съзнание на отделната личност. Съзнанието се гради цял живот и остава нетленната, вечно жива частица от човешката личност – продължител на живота за всеки период от нейното прераждане. Със съзнанието си човекът е частица от живота, частица от света и участва заедно с Великото Съзнание в процеса на тяхното изграждане. Чрез съзнанието си човекът живее, т.е. твори, радва се и скърби, разрушава и гради, чрез съзнанието си човекът е съавтор на Твореца в изграждането и развитието на Света, Живота и Природата.

ВЪЗМОЖНОСТИТЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША И ДВЕТЕ СТРАНИ НА ЖИВОТА

Възможностите на човешката душа обхващат най-вече Света на познанието. А Света на познанието е мястото където се развива и укрепва духът. Човешкият дух е неразрив-

но свързан с душата и създава предпоставка за нейното развитие. Така че не може да се разглеждат като самостоятелно съществуващи духовни същности нито духът, нито душата. Те взаимно се допълват и създават условията за развитието на ума и съзнанието. Тези два фактора – духът и душата определят нивото на развитие, което може да постигне човешкото съзнание в рамките на един живот.

Кои са характерните особености на Света на познанието?

Първата и най-съществена особеност е практическата работа с придобитото от Света на знанието. Светът на знанието е теоретическата част, която изгражда Живота, а Светът на познанието е практическата част от Живота. Това са двете основни страни, които формират Живота.

Друга характерна особеност на Света на познанието е изискването за проявено достойнство, за да се получи възможност за пълноценна изява на Духа. Духът може да работи пълноценно в Света на познанието само, ако личността постигне необходимото самочувствие. Без самочувствие не може да има достойнство, не може да има изява на качествата, които притежава душата. Трябва да се помни, че самочувствието е състояние, което гарантира или проваля успеха на всяко начинание. Така че, за да постигне достойнство, човешката личност трябва да живее със самочувствие. То е състоянието, което дава възможност на човека да бъде адекватен на условията, в които се намира.

Третата характерна особеност на Света на познанието се отнася до Съзнанието. Впрочем Съзнанието е структуроопределяща форма както за Света на знанието, така и за

Света на познанието. Само че тук, в Света на познанието, то се проявява като съзнателност по отношение на конкретните действия, докато в Света на знанието, Съзнанието се проявява като уникална информационна основа за познанието. Тук, в Света на знанието, Съзнанието е информационната среда, с която работи Ума, за да създаде необходимото ниво от знание и опитности, т.е. да създаде съответното ниво Съзнание.

Съзнателността, чрез която се проявява Съзнанието е качество, което показва възможностите на съответната личност за нейното интегриране в Живота. Съзнателността е добродетел, която за да се прояви търси опора в нравствеността и достойнството. Съзнателността се изявява предимно чрез отговорността към Живота, чрез отговорността към всичко, с което се свързва личността.

И сега да подредим характерните особености на Света на познанието.

1. Умение за практическа работа с информацията от Света на Знанието.
2. Изискване за конкретна проява на достойнство.
3. Съзнателност на действията, изявени чрез отговорност към Живота.

В първия случай, говорим за живо приложение на наученото, във втория твърдим, че за целта се изисква достойнство и в третия допълваме, че не би могло да се получи всичко това, ако няма съзнателност, т.е. отговорност за действията.

Възможностите на човешката душа могат да бъдат изключително богати като форма и като действие, и да на-

мират пълноценна изява в Света на познанието, ако преди това е била постигната съществена връзка със Света на знанието. Това е връзка, която се осъществява между Ума, Душата и Духа, за да бъдат усвоени знанията, които предлага Животът. Умът участва като средството, което усвоява информацията (той анализира, асимилира, обобщава). Душата участва като създава съответната емоционална нагласа за реализирането на конкретните мисли, идеи, намерения. Духът участва като помага на интуицията да се прояви и така да подпомогне конкретната работа.

Няма и не може да има рязко разграничение между Света на знанието и Света на познанието, защото както казахме и по-горе, те изграждат Живота като взаимно се допълват. Животът е пълнокръвната изява на човешката личност в условията на физическия свят. Неговите две страни – знанието и познанието го правят уникален за всяка личност и за Света като цяло. В действителност възможностите на човешката душа са възможности на цялата съзнателна човешка личност.

Ние разгледахме този въпрос в детайли, за да помогнем на всеки човек, който иска да напредне в своето духовно развитие. Тези детайли формират цялостното отношение на човешката личност към Живота.

Само просветеният може да живее пълноценно.

ПРАКТИКО-ПРИЛОЖЕН МЕТОД ЗА ДУХОВНО РАЗВИТИЕ

Времето, в което живеем не ни дава много възможности за самоподготовка. И все пак този, който има в ума си мисълта за своето духовно израстване може да намери време и като живее по-организирано да създаде свой духовен живот. Желанието на всеки поотделно ще определи и неговите реални възможности за развитие. Както беше казано по-горе, пък и в издадените вече книги „Пътят на човека“, „Посланието на добродетелите“ и „Новото светоусещане“, че дори и в „Езотерични записки“, всеки човек се ражда с определен интелектуален потенциал. Една част от този потенциал е вложена от Твореца, а другата сам той създава в различните периоди на своите животи. В този раздел на Програмата за духовно развитие ще срещнете различни предложения за самоподготовка свързани с живота на духа, душата, ума, свързани още с формиране на желанието и волята. Първото нещо, което искаме на всяка цена да се знае от всеки попаднал на тези страници е свързано с неговото лично отношение към самия себе си. Затова трябва задължително да си отговорите на следните въпроси:

1. Обичам ли себе си?
2. Какво искам за себе си от другите хора?
3. Какво търся в този живот?

Когато си отговорите на тези три въпроса, ще сте постигнали минималното изискване за вашето самоопределение. То е първото и задължително условие, за да можете да вървите, в която и да било посока.

Да обичаш себе си, да знаеш какво искаш от другите хора и какво търсиш в своя живот, означава, че си наясно със себе си. Това ще рече, че имаш необходимото уважение към себе си, че имаш изграден подход в общуването с другите хора и че си наясно със своята основна цел в живота си. Значи ти можеш да се самоопределиш като личност, което ще рече да направиш своя нравствен избор и да се приобщиш към определена морално-етическа категория. Обикновено това са Доброто и Злото, но никой не е само добър или само лош. А това е така, защото във всеки човек са вложени необходимите качества, за да може той да се развива като разумна човешка личност. И тъй като добродетелите са основна, изначална форма за живот и развитие на човешката душа, те трябва да бъдат потърсени и използвани, за да послужат като основа на добродетелния живот.

– **КЪДЕ ТРЯБВА ДА ТЪРСИМ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ?**

– В СЪЗНАНИЕТО.

– **КОЙ ТРЯБВА ДА ПОТЪРСИ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ?**

– УМЪТ! Той е силата, която ръководи човешкия живот.

– **КОГА УМЪТ ТЪРСИ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ?**

– Когато се появи желанието.

– **ЖЕЛАНИЕТО ЧУВСТВО ЛИ Е?**

– Желанието е стимул за действие. То има две основни направления: връзка с ума и връзка с чувствата. Желанието може да се появи като израз на едното или на другото. Зато-

ва човек трябва да познава своята разумна същност. Когато се появи импулсивно желание, значи то е рожба на чувствата, а когато желанието се изявява като уравновесено, последователно отношение към целта – то има връзка с ума.

– ДОСТАТЪЧНО ЛИ Е ЖЕЛАНИЕТО, ЗА ДА ОПОЗНАЕМ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ?

– Не? Трябва и воля. Желанието без воля се превръща с времето в намерение. Само силната воля може да определи стойността на желанието.

– КАКВО Е ВОЛЯ?

– Сила на творческото начало. Това е волята. Казано с други думи, волята е траен стремеж. Но тя се проявява точно като траен стремеж, защото е изява на творческото начало. Волята е изява на творческото начало у човека, а то е божествена искра на Сътворението. Всеки човек, във всеки момент може и заслужава да бъде творец.

– ВОЛЯТА ДОБРОДЕТЕЛ ЛИ Е?

– Да. Волята е добродетел, защото помага на човешкия дух да изяви устойчивите и добри качества от своя характер. Няма воля при злодеянията. Волята се проявява само при добротворческата човешка дейност. Тя е положително качество и осъществява духовното развитие.

– ЗАЩО ДОБРОДЕТЕЛИТЕ СА В СЪЗНАНИЕТО, А НЕ В УМА?

– Защото човешкото съзнание е еманация на Великото съзнание. То е негова опорна точка в творческия и опознавателен процес на Сътворението. Казано накратко, съзнанието носи началото. Но то е и продължението, то е всичко онова, което може да се нарече знание и познание, защото

съхранява изначалната информация и всичко стойностно открито в процеса на живеенето.

– УМЪТ КАК МОЖЕ ДА ОТКРИЕ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ В ЕДНА ТОЛКОВА ОГРОМНА ИНФОРМАЦИОННА СРЕДА?

– Чрез желанието с помощта на волята. Когато желанието е истинско, а волята устойчива, умът получава целеустременост. Когато той знае какво търси, при това условие задължително ще го намери. Важното е да използва ясна и конкретна мисъл.

– КАКВО Е МИСЪЛ?

– Концентрирана енергия на разумната Божествена същност. Чрез мисълта Великото съзнание работи с човешкия ум. Мисълта, която носи силен творчески заряд съществува в Пространството във вид на информационно-силови полета. От там, чрез енергийно-информационните канали тя стига до човешкия ум. Това вече се изучава от квантовата физика и се превръща в доказателство за Божествената същност на Сътворението.

– ЧОВЕКЪТ ИМА ЛИ САМОСТОЯТЕЛНА МИСЛОВНА ДЕЙНОСТ?

– Да. Но тя обслужва предимно неговия бит и форма на общуване. Човешкият ум е създаден като посредник между Света и човешкото съзнание. Той може да отиде навсякъде във Вселената и да докосне всяка нейна съставна частица, стига да притежава необходимата проникателност.

– КОЙ УМ Е ПРОНИЦАТЕЛЕН?

– Този, който винаги има подкрепата на волята и се опира на вярата в Бога. Вярата като качество от човешкия

характер носи изключителната сила на Божествената мъдрост. Тя се проявява в две степени: вяра в себе си и вяра в Бога. И двете проявления имат еднаква стойност, защото вярата в себе си означава вяра в Божественото творческо начало на човешката личност.

– **ВЯРАТА ДОБРОДЕТЕЛ ЛИ Е?**

– Да. Вярата е добродетел, защото винаги дава сила на добронамерените мисли и действия. Чрез вярата всеки човек може да успее в начинанието, което е започнал и да постигне благороден живот.

– **МОГАТ ЛИ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ ДА ПРОМЕНЯТ СВЕТА?**

– Да. Ако всеки човек повярва в силата на Божественото творческо начало и го открие в себе си, той ще постигне добродетелен живот, защото ще живее с благородно съзнание. А благородното съзнание на всеки отделен човек ще изгради колективното благородно съзнание. Когато колективното съзнание добие такава сила, че да може да въдвори мир и благоденствие по цялата Земя, тогава човешкият ум ще е изпълнил своята основна задача – опознаване и възвисяване силата на добродетелите. Знанието, което носят те е разковничето за разумния живот на планетата.

– **КАК ДА ОПОЗНАЕМ ДОБРОДЕТЕЛИТЕ?**

– Без страх от трудностите. Опознаването на добродетелите изисква от човешката личност известни усилия и вяра в собствените сили. За да бъдат проявени те, човек ще трябва да прояви воля, а това вече изисква готовност за лишние от някои „удоволствия“. Думата е в кавички, защото това са привидни удоволствия: излежаването, преяждането,

употребата на алкохол, клюкарстването, т.е. желанието да одумаш колега или приятел. Това са все фалшиви удоволствия, които не носят никаква полза за човешкото развитие. Оpozнаването на добродетелите изисква приложение на наученото. Без приложение, нищо от техните знания не може да бъде в полза. Теоретичното знание за добродетелите може само да подобри красноречието и нищо повече. Усвояването на добродетелите задължително изисква приложение. Може ли човек да бъде добродетелен, ако само говори за благоразумие, искреност, любов, човеколюбие или достойнство? Просто не се получава, ако не се прилага. Така се опознават добродетелите – чрез приложение. За целта могат да се правят някои практически упражнения, които да помогнат на отделната личност да потърси в себе си добродетелите и да ги използва. Тук ще предложим някои от тях.

ПРАКТИЧЕСКА РАБОТА С ПЕТТЕ НАЙ- НЕОБХОДИМИ ДОБРОДЕТЕЛИ

Силата на добродетелите се крие в тяхната нравственост. Те учат на нравственост и създават най-стабилната морална опора за живота. В това отношение всеки човек, който иска да постигне благоразумен живот трябва да познава истинското слово, с което работят добродетелите. А то е благото слово, което носи много жизнерадост и любов за хората. Истинското слово, с което работят добродетелите

е източник на мъдрост и воля. Ето какво ни казват петте добродетели, чието опознаване гарантира стабилни и добронамерени човешки отношения в посока нравственост и добруване. Петте добродетели призовават за благоразумие, благородство, добродушие, достойнство и човеколюбие. Тяхното слово е обединено от една обща идея – добруване. Разгледана в детайли тази идея подсказва истинската роля на добродетелите, тяхната способност да облагородяват знанието и живота въобще. Добруването като идея носи в себе си смисъла и съдържанието на разумните човешки отношения, при които хората имат себеуважение, и уважение към другия човек -зачитане на неговите права и създаване на възможност за изява на неговите способности. За да бъде постигнато това е необходимо да се живее на принципа на благоразумието.

КАКВО Е БЛАГОРАЗУМИЕ?

Способност за хармонично отношение между чувства и мисли.

Как да откриете това качество в себе си?

1. Винаги, когато трябва да вземете решение по някакъв въпрос се постарайте да усетите имате ли в себе си спокойствие. Спокойствието ще ви помогне да разсъждавате правилно.

2. Какво е чувството, което имате след като сте взели решение? Ако то е удовлетворение, значи сте в правилната посока. Ако имате чувството за тревожност или напрежение, задължително потърсете причината, защото със сигурност това е вашата грешка.

3. За доброто отношение между вашите мисли и чувства, ще помогне способността да се дистанцирате за миг макар от проблема, който ви вълнува. Ако постигнете уменията да се дистанцирате от проблема и да го погледнете с очите на уравновесен човек, значи вие притежавате благоразумието като качество, което ще ви гарантира успех.

КАКВО Е БЛАГОРОДСТВО?

Качество, което дава възможност на душата да изяви божествената сила, която притежава.

Как да откриете това качество в себе си?

Винаги когато вършите или сте извършили нещо, потърсете чувството, което ви съпровожда. Ако то е усещане за изпълнен дълг или благоразположение, значи благородството ви води.

КАКВО Е ДОБРОДУШИЕ?

Качеството, което ви помага добронамерено да се отнасяте към всеки човек.

Как да откриете това качество в себе си?

Тогава когато трябва да услужите или да направите нещо за някого измъчвате ли се, съжбявате ли, гневите ли се? Ако е така вие не сте добродушен човек. Добродушието оставя радостно усещане от стореното.

КАКВО Е ДОСТОЙНСТВО?

Уменията да покажете и да запазите своята човешка гордост.

Как да се убедите, че притежавате това качество?

Ако се отнасяте със самоуважение към това, което сте, ако и другите ви уважават значи имате достойнство.

КАКВО Е ЧОВЕКОЛЮБИЕ?

Благоразположението към всеки човек.

Как да откриете това качество в себе си?

Като се попитате какво сте в състояние да направите за човека до вас. Желанието да сторите добро ще ви покаже, че обичате хората.

КАК ДА ЗАТВЪРДИМ ТЕЗИ КАЧЕСТВА?

Като ги поставяме на изпитание всеки ден. Всеки ден животът ни предлага най-различни ситуации. Във всяка от тях се изисква нещо от нас. Ако ние сме достатъчно будни, за да оценим стойността на конкретния момент, ще можем да го използваме като урок за съответния случай.

Ако живеем с мисълта, че целият ни живот е едно училище, ще оставяме много по-малко време за междучасие.

Добродетелите са много, но тези пет стоят в основата на човешките взаимоотношения и определят културата на живота. Затова трябва да ги познаваме добре.

За да можем да ги усвоим правилно, е добре да имаме конкретна работа с тях за продължителен период. За целта предлагаме

СЕДМИЧНА ПРОГРАМА ЗА РАБОТА С ПЕТТЕ ДОБРОДЕТЕЛИ.

понеделник

Работа с добродетелта „Благоразумие“.

Формула:“ Аз съм спокоен и уравновесен човек“ Повтаря се на ум през целия ден във всеки удобен момент.

Сутринта, на обед и вечерта отделете по три минути, в които да си казвате:“Аз обичам живота, обичам себе си, обичам хората и нищо не може да ме разгневи“. Тези думи трябва да са придружени с чувството на благодост и радост от живота.

През деня носете светлосиня дреха, шал или кърпа. Използвайте минутите за почивка и визуализирайте в съзнанието си синия цвят като ефирна нежна мъгла, която ви обгръща. Трябва да усетите спокойствие в целият си организъм. Това е усещането, което носи благоразумието – спокойствие и уравновесеност. Свържете този цвят и преживяното с добродетелта „Благоразумие“.

вторник

Работа с добродетелта „Благодостство“.

Формула:“ Силата на Божията любов е сила на моята душа“ Повтаря се на ум през целия ден във всеки удобен момент.

Сутрин, обед и вечер отделете по три минути, в които да си казвате:“Божията мъдрост изпълва моето съзнание“.

През деня носете светло жълта дреха, шал или кърпа. В минутите за почивка визуализирайте светло жълти лъчи,

които ви обливат като душ. Вие се къпете в тази светлина и чувствате радост от живота. Владее ви желанието да творите добро. Свържете този цвят и преживяното с добродетелта „Благородство“.

сряда

Работа с добродетелта „Добродушие“.

Формула: “Добрата душа носи радост за света“ Повтаря се на ум през деня във всеки удобен момент.

Сутрин, обед и вечер отделете по три минути, в които да си казвате: “С доброта и разумност градя живота си“

През деня носете дреха, шал или кърпа в светло зелен цвят. В минутите за почивка визуализирайте светлозелени лъчи, които се вливат в очите ви и вие се изпълвате от чувството за жизнерадост. В ума ви са пожелания за добруване на всички хора. Свържете този цвят и преживяното с добродетелта „Добродушие“.

четвъртък

Работа с добродетелта „Достойнство“.

Формула: “С вяра в собствените сили“ Повтаря се на ум през целия ден във всеки удобен момент.

Сутрин, обед и вечер отделете по три минути, в които да си казвате: “Вярата в собствените ми сили, е вяра в Божественото у мен“.

През деня носете дреха, шал или кърпа във виолетов цвят. В минутите за почивка визуализирайте поток от виолетова светлина, от който гребете с пълни шепи и обливате лицето си. Усещате как увереност обзема съзнанието ви.

Владее ви мисълта за чиста, човешка гордост от това, което сте. Свържете този цвят и преживяното с добродетелта „Достойнство“.

петък

Работа с добродетелта „Човеколюбие“.

Формула: „Всички хора са мои братя и сестри“ Повтаря се на ум през целия ден във всеки удобен момент.

Сутрин, обед и вечер отделете по три минути, в които да си казвате „С благод и обич е богато сърцето ми“.

През деня носете дреха, шал или кърпа в розов цвят. В минутите за почивка визуализирайте розова светлина. Нека тя да изпълва пространството около вас, а въздуха, който дишате да има розов цвят. Усещате, че благод се разлива по цялото ви тяло. Изпитвате нежно чувство на обич към всичко живо. Свържете този цвят и преживяното с добродетелта „Човеколюбие“.

събота

Ден за размишление. Необходимо е да се разсъждава за връзката между добродетелите и чувствата, които те предизвикват. Петте добродетели се свързват предимно с чувството на благод, жизнерадост, увереност, спокойствие. Постарайте се в удобно за вас време да визуализирате някои от тях. Представете си дъгата и с благо, радостно чувство мислете за нея, защото в нея като в букет се съдържат цветовете на петте добродетели. Добре е, ако до края на деня сте имали възможност да помислите за всеки от тях и сте преживели чувството, което носят те.

неделя

Ден за самонаблюдение. Желателно е да не мислите специално за упражненията, които сте имали през седмицата, но на всяка цена трябва да наблюдавате себе си. Потърсете през деня възможност да проявите в подходящия момент всяка от петте добродетели. Това е ден за приложение на усвоеното през седмицата. Той слага началото на добродетелното отношение към хората и природата, което ще ви съпътства през целия ви живот.

СВОЙСТВО НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

В човешкото съзнание понятието е средство за опознаване на света. Но ако вземем предвид качеството на психичните процеси и нивото на умствените способности, трябва да си дадем сметка, че понятието е по-скоро процес, чрез който опознаваме и възприемаме света. То търпи промяна и непрекъснато се обогатява в зависимост от изменението на действителността и развитието на науката в по-общ план, и конкретно – в зависимост от личните интереси, умения и способности. Така че когато работим с добродетелите, трябва да знаем, че винаги можем да разширим и обогатим знанията си за тях и за света чрез тях. Това може да се постигне твърде пълноценно, ако потърсим и опознаем техните свойства и способността им да създават правила.

Добродетел	Понятие	Свойство	Страна част от	Принцип Правило
Благородство	Божественост	Подхранва връзката с Божествения свят	Любовта	Нравствен идеал
Благоразумие	Нравственост	Обективност	Мъдростта	Справедливост
Добродушие	Добронамереност	Приобщава	Любовта	Уважение
Достоинство	Човешка гордост	Запазва честта	Мъдростта	Самоуважение
Верен	Духовна принадлежност	Всеотдайност	Любовта	Коректност
Благодарен	Признателност	Поддържа връзката с Божественото	Любовта	За възприемане на Божественото у човека
Благ	Духовен	Изявява Божественото	Любов	Любовта към ближния
Безкористен	Нравствен	Добросърдечие	Любовта	Любов към ближния
Богоугоден	Просветен	Единение със светлите сили в Природата	Любовта и Мъдростта	Да възприема законите на Природата
Буден	Съзнателен	Да изисква целеустременост	Истината	Добронамереност
Активен	Действен	Събужда инициативността	Мъдростта	За нравствена свобода

Добродетел	Понятие	Свойство	Страна част от	Принцип Правило
Волев	Последователен	Поддържа увереността	Мъдростта	Себепознание
Въздържан	Самоуверен	Разумност	Мъдростта	Себепознание
Вдъхновен	Духовен	Изявява Божественото	Любовта	Добротворчество
Взискателен	Принципен	Стремеж към висок идеал	Мъдростта	Принципност
Авторитетен	Знаещ, способен	Да предизвика уважение	Мъдростта	Коректност
Смелост	Безстрашие	Проявява волята и инициативата	Истината	Себепознание
Справедлив	Истинен	Утвърждава истината	Истината	Цени законите
Съзнателен	Нравственост	Поддържа благоразумието	Мъдростта	Справедливост
Смирение	Разумност	Хармонизира човешкото с Божественото съзнание	Мъдростта, Любовта, Истината	Благонравие
Кротост	Разумност	Хармонизира човешкото с Божественото съзнание	Мъдростта, Любовта, Истината	Благонравие
Търпение	Волеизява	Укрепва характера	Мъдростта	Целеустременост
Самоуважение	Достойнство	Стремеж към себепознание	Любовта	Връзка с Божественото

Добродетел	Понятие	Свойство	Страна част от	Принцип Правило
Себепозна- ние	Разумност	Свързва с Вселената	Любовта и Мъд- ростта	Взискател- ност
Човеколю- бие	Благораз- положение	Благост	Любовта	Добротвор- чество
Благодарен	Признател- ност	Поддържа връзката с Бо- жественото	Любовта	За възпри- емане на Божествено- то у човека
Доблестен	Съзнателен	Запазва чест- ността	Истината	Принцип- ност
Добър	Любящ	Съхранява любовта	Любовта	Любов към ближния
Добродете- лен	Нравствен	Проявява до- бродетелите	Любовта, Мъдрост- та, Исти- ната	Любов към ближния
Духовен	Устремен към Бо- жественото	Стремеж за единение с Божественото	Любовта	Вяра в Бога
Жизнера- достен	Обичащ живота	Любов към живота	Любовта	Връзка с Природата
Ученолю- бие	Любозна- телност	Просветление на Ума	Мъдрост- та	За събужда- не на духо- вността

Таблицата пояснява (конкретизира) добродетелите като понятие, изтъква свойството което притежава всяка добродетел, пояснява към коя духовна категория принадлежи всяка от представените добродетели и какъв принцип, какво правило създава тя.

ПРАКТИЧЕСКИ ЗАДАЧИ ЗА ДУХОВНО РАЗВИТИЕ

Силата на човешкия ум има предимство пред чувствата, когато се проявява като действие на мисълта. В такива случаи, когато човек извършва нещо под влияние на мисълта той усвоява най-трайно знанието, което му е донесла съответната мисъл. Необходимо е обаче задължителното условие за концентрация на мисълта. Само силно вгълбения в себе си, когато извършва определено действие, може да извлече полза от него. Затова сега Ние предлагаме възможност за концентрация и самовгълбяване, която може да ви послужи по пътя на познанието, към което се стремите.

Самовгълбяване и концентрация

Седнете удобно на диван, фотьойл или стол. Важно е да имате добра опора за гърба. Ръцете ви трябва да са върху коленете с дланите нагоре. Съберете в една точка палеца, показалеца и средния пръст на дясната ръка. Те трябва да са леко допрени. С дясната ръка допрете челото между веждите (на мястото на третото око), така както са събрани пръстите ви. Останете в това положение около минута. Свалете дясната ръка и направете същото с лявата. Останете така още около минута. Свалете и лявата ръка и погалете леко мястото където са били пръстите ви, а след това сложете ръцете си върху коленете с дланите нагоре и останете така спокойно без да затваряте очи. Стената срещу вас трябва да е бяла. В никакъв случай не би трябвало да е пъстра и с някакви картини по нея. Останете

така спокойно, без предварително подготвени мисли и следете какво ще се появи в съзнанието ви или пред погледа ви. Би трябвало да усетите желание за активна творческа работа след около 10 – 15 минути. Това е времето, в което би трябвало да сте постигнали максимално спокойствие, пълно отпускане на цялата нервна система и усещане за блаженство от това състояние.

За да има по-добра полза от това упражнение е желателно още сутринта след ставане от сън да си поставите задача. Например, можете да поръчате на вашето съзнание да се подготви за 16.00 ч. за работа по определена от вас тема. Това става примерно така: „Аз имам нужда от повече знания по химия. Днес трябва да науча нещо повече за въглеродния двуокис.“ И толкова. Важното е да сте спокойни и съсредоточени когато давате заръката и да повторите съответното изречение три до пет пъти. В определеното от вас време сядате с твърдата убеденост, че можете добре да работите по конкретния въпрос или тема.

Такава заръка можете да направите за всичко друго, което искате да научите, за всяка област от живота или пък ако се намирате в затруднено положение. Да речем, че се колебаете да вземете решение по даден въпрос. Кажете сутринта, че искате до края на деня да имате решение. След това в определения от вас час направете упражнението и почакайте за отговора. Той може да дойде в съзнанието ви като мисъл или като визуализация пред погледа ви.

Задължително условие за успеха на това упражнение е да не бързате за никъде, да сте спокойни и край вас да няма

хора. Също толкова важно е да нямате преднамереност в ума си по въпроса, за който търсите отговор. Трябва да сте без мнение по дадения въпрос и да подходите с абсолютно спокойствие към упражнението.

ВЪЗДУХЪТ КАТО ЖИЗНЕНО СТИМУЛИРАЩО СРЕДСТВО

Правилното дишане е цяла наука, както, разбира се, и храненето и мисленето. Но все пак има две–три условия, които ако се познават, дишането би могло да бъде добър помощник на мозъчната дейност. Тук изобщо няма да коментираме пълната зависимост на човешкия живот от дишането, но има още нещо, което се нарича способност за правилно дишане, и ако тази способност бъде овладяна, ще се постигне нов подход в използването на въздуха като жизнено стимулиращо средство. И още нещо. Въздухът в състава, който имаме днес, не е най-добрата храна за човешкия организъм, затова трябва да се подбират определени часове, в които да се работи за стимулиране на дишането. Най-подходящото време е рано сутрин и късно вечер и винаги, когато сте сред Природата, но не повече от определените минути. Умението да се диша през носа, но с премерена дълбочина на глътката въздух и нейното правилно направляване при издишване определя способността за правилно дишане. Когато сутрин и вечер се отделят по 5 – 7 минути за упражнения за дишане, организъмът получава необходимото зареждане и пречистване на фино енергийно ниво. Всъщност става дума за едно упражнение.

Първото условие е стаята да е добре проветрена. Трябва да не бързате за никъде, да изключите от съзнанието си всичко, което ви причинява нервност и тревожност, да извикате на помощ въображението си и така да „посетите“ вашето любимо кътче сред Природата. Добре е да останете прави, удобно стъпили (с цялата повърхност на ходилата) в меки домашни чехли или върху мек килим. Макар и да не е за предпочитане, би могло да седнете, но с хубаво изправен гръб. Преди да започнете упражнението дишане, е добре да си създадете представата, че вие усещате уханието на борова смола, въздухът край вас е кристално чист и попива във всяка клетка от вашия организъм. В крайна сметка трябва да усетите освежаване и жизненост.

И така: проветрили сте стаята, настанили сте се удобно, създали сте си необходимата представа и започвате дишането. Поемате въздух през носа и проследявате мислено неговата сребриста лента как преминава през гърлото, през трахеята, слиза надолу и обгръща областта около пъпа (plexus solaris: слънчев сплит – симпатиков сплит). След това навлиза в стомаха и загребвайки от там застоялия, замърсен въздух, излиза през устата. Винаги когато обгръща слънчевия сплит, част от сребрилата лента се разпилява из целия организъм. За тази цел вдишаният въздух се задържа няколко секунди (колкото е възможно, без да се насилва организмът) и когато се прави плавното загребване на замърсения въздух, започва издишването. И вдишването, и издишването стават плавно.

В процеса на заучаване на упражнението трябва да си представяте, че сребрилата лента въздух навлиза в орга-

низма плътно прилепена към гърба, а излиза плътно прилепена към гърдите. Така може да се постигне по-добре „загребването“ на мръсния въздух. Необходими са 7 до 9 вдишвания. След доброто усвояване на упражнението може да се стигне до 11 вдишвания, но повече не е желателно.

За да можете да използвате и енергията на мисълта, е добре да имате в ума си кратко, стегнато изречение – формула. Например: „Аз съм в хармония с творческите сили на Природата“ или „Аз приемам Божието благословение и душата ми се изпълва с благодарност“. Можете и вие да си измислите нещо, което да е най-близо до вашето разбиране за здраве и жизнерадост. Но не забравяйте, че думите трябва да са организирани в кратко, стегнато изречение. Когато приключите упражнението, изпийте чаша приятно топла, изворна вода.

РАБОТА С МИСЪЛТА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ПРИНЦИПНИ ПРАВИЛА В ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЗНАНИЯТА

За да се употребява правилно мисълта, е необходимо да се живее и работи в чисто и светло помещение. Това е задължително условие! Личната хигиена също е част от задължителното условие. Храненето трябва да бъде умерено, без преяждане и с преобладаващо присъствие на плодове и зеленчуци.

I практическо упражнение. Въображение

Непосредствено след събуждане, още в леглото, визуализация на изгрева на Слънцето. Представете си, че сте стъпили боси върху мека зелена трева. Вас ви облива жизнената енергия на изгряващото Слънце. Вие се наслаждавате на свежестта и красотата, които ви заобикалят и пожелавате: **„Нека денят ми да е изпълнен с жизнерадост и доброта!“**

Както забелязвате, във всичко, до което се докосвате в тази визуализация, присъства светлината. И това не е случайно, защото светлината е в основата на явленията в природата и състоянията на душата ни, на съзнанието ни. Не само Слънцето, но и мисълта за жизнерадост и доброта също носят светлина, те са изпълнени със светлина! Така още в началото на деня поставяме основата за добронамереното отношение към всичко, което ще вършим през деня.

II практическо упражнение. Внушение

На излизане от дома, преди да отворите вратата, изправете се и си кажете: **„Нека там, където отивам, с добро да ме посрещнат хората, с добро и аз да им се отплатя.“**

С това пожелание привличаме към себе си съзидателната, чиста енергия на Великите светли същества, които ни помагат в изпълнението на това, което сме замислили за деня. И още нещо: така ще трябва да сложим в ума си петте добродетели. Те трябва да бъдат с нас във всяка наша мисъл и действие, иначе ще попречим на пожеланието да се осъществи.

III практическо упражнение. Самоанализ

В края на деня, след като е приключил работният ден, в удобно за вас време останете сами и си отговорете на въпроса: „*Днес бях ли по-добър от вчера?*“ Така, като задавате този въпрос, трябва да се постараете да си дадете сметка не само как сте се представили пред хората, на работното си място и сред приятелите, но преди всичко пред себе си. *Пред себе си – това означава да сте наясно какво и защо сте правили, почувствали ли сте радост и удовлетворение от стореното и съумели ли сте да благодарите за това, което сте получили.* Критерий за правилен отговор може да ви бъде първото чувство, което ще ви посети, след като сте задали въпроса.

И един съвет: Никога не заспивайте с огорчението и злобата от деня, ако все пак сте ги допуснали до себе си. Бъдете благодарни на всичко, което сте срещнали, на всичко, което сте чули и видели, защото това е вашият живот. Поискайте да го изживеете с радост!

ЗА БЛАГОДАРНОСТТА

Човек, който познава чувството на благодарност, носи в душата си силата на благородството.

Каква е връзката между благодарността и благородството?

На този въпрос можем да отговорим само, ако потърсим светлина от Мъдростта. Ето на какво ни учи тя:

Никога не забравяй, кой те е създал!

Това означава да приемеш истината за твоя Божествен произход.

Ти, който носиш в себе си душа, който можеш да усещаш, който можеш да чувстваш,, който можеш да обичаш, но и да мразиш – ти си Божие творение. Създал те е Бог, за да получиш живот чрез силата на духовното израстване.

Бъди благодарен!

Бъди винаги светъл!

С това пожелание Мъдростта ти казва, да носиш в съзнанието си чисти мисли. Ако не си обременил ума си с мисълта за собствената си непълноценност, ти ще живееш с достойнство, защото ще имаш способността да изявиш добродетелите, които Създателя е вложил в душата ти. Изхвърли чувството за непълноценност, защото то ще замърси живота ти като те подтикне да бъдеш подлец, лъжец и страхливец. Създателя се е погрижил да имаш вяра, любов, воля и желание за успехи, но ти е дал и правото сам да избираш пътя си.

Бъди благодарен!

Никога не унивай!

Това не е само пожелание. Това е изискване, то е правило за пълноценно използване на условията, в които живееш. Ако се оставиш на отчаянието, това означава, че не знаеш нещо много важно за твоя живот – ти не си сам. Създателят – Творец се е погрижил да имаш духовен водач, а ако имаш необходимото желание и Учител. Твоят духовен водач винаги е с теб – и в тревога и в радост, но ти поиска ли да го разпознаеш, поиска ли да го чуеш? Научи се да слушаш, когато той ти говори, за да успяваш в живота си. Приеми съвета, който ще получиш и

Бъди благодарен!

Търси силата на Духа!

Това е напътствие, което ще ти помогне да бъдеш винаги решителен и прозорлив. Да познаеш Силата на Духа, означава да си осъзнал истината за Божествената любов в човешкия живот. Ако някой иска от теб да бъдеш решителен, да имаш воля, да успяваш във всяко добро начинание, да обичаш и да бъдеш обичан – този Някой те е създал с любов. И още нещо: Той ти е създал и условията, в които да се прояви Силата на Духа. Като приемеш, че си създаден с любов, ти ще отвориш съзнанието си за Светлината на Духа, а Той ще те научи как да изявиш добродетелите, с които си се родил. И тогава,

Бъди благодарен!

Сега вече отговорът за връзката между благодарността и благородството идва от само себе си.

Ако ти си осъзнал колко е важно за теб да живееш с чувството на благодарност, означава че си възприел Божествената любов като средството, чрез което трябва да се развива и усъвършенства животът на тази планета. Тогава всяка твоя постъпка ще се ръководи от благородното желание да създаваш добро, да бъдеш творец във всяко от начинанията си. Силата на благородството ще определя характера на всяка твоя постъпка. Затова този, който познава благодарността носи благородна душа.

В ДВНАДЕСЕТ БЕЗ ПЕТ

Отношението на съвременния човек към Живота е повече повърхностно, отколкото осъзнато и отговорно. Всеки приема живота си като даденост, като нещото, което по право получава и може да прави с него каквото иска и когато иска. Това е крайното и неразумно разбиране, което доведе човечеството до сегашните, почти катастрофални резултати от съществуването му. Липсва ясното и конкретно отношение към уменията да се живее. Животът е силата, чрез която Бог твори. Замисълът за живот на Земята изисква от човека като Божие творение, да участва в творческия процес. И тъй като Великото Съзнание твори с любов, това предполага, че и човекът трябва да твори с любов. Затова човешкият ум трябва да приема живота като процес, чрез който се изпълнява Великият Божи промисъл. От тук и необходимостта за самоопределение на човешката личност, създаването на ясна и конкретна жизнена позиция за личното участие в процеса Живот.

Какво означава лична жизнена позиция?

Това е отношението към себе си, към живота на обществото, към Природата.

Повече от необходимо е всеки да знае към какво се стреми, какво иска от себе си и от живота. Обикновено това са най-необходимите потребности, които създават домашен уют и спокоен живот. И ето я голямата грешка, защото тук човек се плъзга по повърхността и ограничава собствените си потребности само с чисто материалната страна от живота. Но не е само това. Само една част от хората искат тол-

кова от живота. Друга, съществено значима част се стреми към прекомерното, към многото, с което да насити желанието си за власт и богатство. Така грешката става двойно по опасна.

Личната жизнена позиция трябва да бъде свързана с духовния живот – духовния живот на личността, на обществото и от там и облагороденото отношение към Природата. На този етап от своето развитие, човечеството в голяма степен подценява духовното развитие. А то е средството, което ще спаси живота на планетата. Финансовата и икономическата криза, в която изпадна светът е резултат точно от липсата на духовен напредък. То е преди всичко криза на морала и нравствеността, които доведоха сегашните резултати в останалите области на живота. Ето, това трябва да се разбере. Никой, обаче не обръщаше сериозно внимание на бездуховния живот. Едва сега, когато въпроса опря до парите, хората вдигнаха тревога. Какво по-голямо доказателство от това, че човекът се е вторачил предимно в материалната страна на живота. Тази, която засяга развитието на духа остава на заден план и това само потвърждава теорията за първородния грях: човечеството получи знания за научно-техническото си развитие, преди да е изградило необходимата нравствена основа на своя живот. Сега вече е дошло, крайно необходимото време всяко нещо да се сложи на мястото му. Затова личната жизнена позиция е най-голямата ценност, от която се нуждае съвременното човечество. Това е позицията на събудилия се за градивен живот човешки ум. Той трябва да промени съзнанието на човешката личност и да му помогне да преосмисли постигнатото. Не

е възможно да има здравословен напредък за обществото, ако всеки очаква другия по някакъв начин да направи нещо, или да вземе отношение. Личната позиция трябва да е пълноценно изявена, както по отношение на самата личност, така и по отношение на обществения живот.

Личната жизнена позиция не трябва да се свързва с политическия живот на обществото. Тя произтича от изискването на Нравствения закон, а той както се знае има свръхприроден и свръхсоциален характер. Това е неписания закон вложен от Божията мъдрост в човешкия живот, като средството, чрез което се проявява това чувство, което наричаме съвест.

Човечеството е на прага на нов етап от своето развитие. Вече е в ход подготовката на човешкото съзнание за промяна. Духовният свят, Висшите Учители активно работят за създаване на ново съзнание, съзнание свързано с потребностите на човечеството да видоизмени сегашния образец на съществуване. Това не е просто нечие хрумване или намерение на определена сила за създаване на някакво разнобразие в човешкия живот. Това е необходимост, която произтича от закономерностите на еволюционното развитие на света. То е свързано с Идеята на Великото Съзнание за Живот чрез Любов, което ще рече, че в Програмата за еволюцията на човешкия дух на първо място стои Идеята за благороден живот. В тази Идея не се предвижда експлоатация на човешкия труд, не се говори за прекомерното обогатяване на едни хора за сметка на други, никъде не се споменава, че от Природата може да се взема непрекъснато, дотолкова, че планетата да се превърне в разровена пустош.

Напротив! Във всяка душа Творецът е вложил необходимите знания за неговото разумно развитие във физическия свят. Основата върху, която се опира духовната същност на човешкото същество са знанията вложени в добродетелите. Това трябва да се осъзнае като най-добрата възможност за преоткриване на спасителния път – пътят за опознаване и използване знанията, които носят добродетелите. Това е източникът, който трябва да послужи за създаване на лична жизнена позиция. Това е истинският източник, чиято добродетелна основа може да промени човешкото съзнание.

Силата на Великата Идея за Живот чрез Любов работи през последните две – три години с нова енергия. Тя има различна вибрация от тази на досега съществуващата енергийна основа. Затова се говори за Вибрационен преход. Висшите Учители работят внимателно с новата енергия. Те изпращат към планетата Земя толкова, колкото да може да се усвои от напредналите хора, но това е процес и той ще се развива съобразно неговия естествен ход. Неговата Програма вече работи активно. Ще стане неудържимо силен този поток от Новата енергия и тогава тези, чието съзнание няма необходимата подготовка ще се окажат изключително уязвими. Ще започнат непознати и разрушителни заболявания да прекъръшват човешкия живот и то само защото хората не са съумели да се подготвят за усвояването на новата енергия. В случая става дума за една необходимост, която цели да запази живота на Земята. Това може да се постигне като се промени сегашния начин на живот и ако човечеството не го постигне чрез разумна и последователна умствена работа за промяна на съзнанието, ще се обрече на самоуни-

щожение. Затова повече от всякога е необходима активната
жизнена позиция.

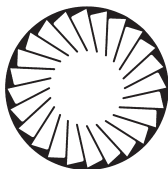
Сега е дванадесет без пет!

ОБОБЩЕНИЕ

Настоящата Програма не претендира за изчерпателност, но все пак информацията, която предлага тя, е достатъчна, за да може този, който се интересува от духовното си развитие да създаде основа за своя духовен напредък.

Всеки съвременник трябва да е убеден в едно: необходимостта от ограмотяване и духовно развитие на личността. Когато говорим за ограмотяване и духовно развитие, Ние разбираме усвояването на благородното знание, въплътено в добродетелите като средството, чрез което може да се осъществи нереализираната до сега Идея на Великото Съзнание за живот чрез любов. Впрочем няма личност без духовно израстване. Както и няма духовен напредък за обществото без лична жизнена позиция на всеки негов член. Но как може да се стигне до лична жизнена позиция? Чрез активно участие на човешкия ум в създаването на съзнателно отношение към Света. Точно тук е най-необходима добродетелта „съзнателност“. Съзнателността ще изгради активната жизнена позиция, защото тя може да се прояви само при пробудилия се ум, а това вече означава желание за живот. То е дар Божии, но в същото време може и да се възпита. Стига човешкият ум да намери за необходимо да живее благороден живот. Желанието за живот може да се възпита, със средствата и доводите, които умът може да предяви. Разбира се отначало ще отсъства радостта от живота, но тя ще се появи с опознаването на човешките добродетели. Когато умът настойчиво изисква, може да се постигне последователна и целенасочена работа за опозна-

ване на добродетелите. Чрез знанието, което носят те, може да се постигне извисяване на човешкия дух и положително, градивно развитие на човешкия ум.

ИЗДАТЕЛСТВО ХЕЛИОПОЛ

„СЛЕДВАЙ СЪРЦЕТО СИ!“

Книжарница „НОВОТО БИТИЕ“

София 1000, ул. Хан Крум 7^A (до пл. Славейков)

За контакти: тел.: (02) 986-77-73, 0887 025 404

e-mail: heliopol@abv.bg

Интернет сайтове на Хелиопол:

www.imadrugpat.org

www.heliopol.com

www.beinsa.org

www.7rilskiezera.com

Книжарница „Новото Битие“ тел. 02 986 77 73

Верига книжарници „Пингвините“

Книжарница „Писмена“, (до НДК)

Книжна борса „Болид“ (издателство „Емас“)

Книжна борса „Образование и наука“ (щанд „Нова Епоха“)

Книжна борса – Полиграфически комбинат, „Дилок“

Книжарница „Астeya“, тел. 02 981 10 58

Книжарница „Новата Епоха“, тел. 02 981 32 79

Книжарница „Елрид“, тел. 02 986 71 26

Пловдив, верига книжарници „Нанси“

Книжарница „Чапъра“, Пловдив,

ул. „Цар Иван Александър“ № 16, тел. 63-36-59

Книжарница „Универсум“ гр. Варна

Еко магазин, гр. Стара Загора, ул. Ген. Столетов №50